



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Прев 1620/2022  
10.02.2023. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., Улица ... број., чији је пуномоћник Срђан Сикимић, адвокат у ..., против туженог Прва београдска стамбена задруга „Шумадија“ Београд – у стечају, Васе Пелагића 54, чији су пуномоћници Драган Траиловић, адвокат у ... и др ББ, адвокат у ..., уз учешће умешача на страни туженог „Еуробанк“ АД Београд, Вука Караџића 10, чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат у ... и др ББ из ..., Булевар ... број .., чији је пуномоћник Афродита Савинов, адвокат у ..., ради утврђења, вредност предмета спора 12.000.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог и умешача др ББ, изјављеној против решења Привредног апелационог суда 9Пж 1214/21 од 19.05.2022. године, у седници већа одржаној 10.02.2023. године, донео је

### РЕШЕЊЕ

Ревизија умешача др ББ се **УСВАЈА**, **УКИДА** се решење Привредног апелационог суда 9Пж 1214/21 од 19.05.2022. године и предмет се враћа том суду на поновно суђење.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** ревизија туженог Прва београдска стамбена задруга „Шумадија“ Београд – у стечају, изјављена против решења Привредног апелационог суда 9Пж 1214/21 од 19.05.2022. године, као недозвољена.

### Образложење

Привредни суд у Београду је донео пресуду 38П 6032/2017 дана 12.11.2020. године којом је у I ставу изреке одбио приговор литиспенденције; у II ставу изреке утврдио да је тужила стекла право својине на пословном простору изграђеном на катастарској парцели бр. .. КО ..., ближе описаном у изреци, те да је тужена дужна трпети да се на основу пресуде изврши упис права својине у корист тужиле; у III ставу изреке одбио противтужбени захтев за утврђење ништавости Уговора о изградњи пословног простора бр. .. од 05.07.1991. године, Анекса тог уговора од 19.12.1997. године и потврде број .. од 23.04.2013. године, као и противтужбени захтев за обавезивање тужиле да преда туженом у посед ослобођен од лица и ствари пословни простор изграђен на катастарској парцели бр. .. КО ..., ближе одређен у изреци, са плаћеним комуналним и другим трошковима до дана предаје у посед туженом; у IV ставу изреке одбацио противтужбу у делу захтева да се обавезе тужила да туженом исплати накнаду штете, односно износ за који се неосновано обогатила по основу противзаконите државине одређеног пословног простора у периоду од 01.07.1991. године до дана предаје простора у посед туженом, у висини просечне цене закупа на

тржишту и сваки месец ревалоризован стопом раста цена на мало, према подацима Републичког завода за статистику и увећан затезном каматом до исплате и у V ставу изреке обавезао туженог да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 884.250,00 динара.

Привредни апелациони суд је решењем 9Пж 1214/21 од 19.05.2022. године одбацио жалбе умешача „Eurobank“ АД Београд и ББ из ..., изјављене против пресуде Привредног суда у Београду П 6032/17 од 12.11.2020. године.

Против решења о одбацивању жалбе благовремену ревизију изјављује тужени Прва београдска стамбена задруга „Шумадија“ Београд -у стечају и умешач на страни тужене др ББ.

Врховни касациони суд је испитао ревизију по одредбама члана 410. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/2011 ... 18/2020) и закључио да је ревизија туженог недозвољена, по одредби члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку јер тужени нема правни интерес за подношење ревизије против решења другостепеног суда којим није одлучено о жалби туженог. Стога је ревизију туженог Врховни касациони суд одбацио, по одредби члана 413. Закона о парничном поступку, као недозвољену.

Привредни апелациони суд ће према стању у списима предмета оценити наводе туженог да јесте поднео жалбу против првостепене пресуде, а да о њој другостепени суд није одлучио.

Умешач др ББ је изјавио дозвољену и благовремену ревизију против решења другостепеног суда којим је одбачена његова жалба изјављена против пресуде Привредног суда у Београду П 6032/17 од 12.11.2020. године.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење по одредбама члана 408. у вези члана 420. став 3. и став 6. Закона о парничном поступку и нашао да је ревизија умешача основана.

Другостепени суд је одбацио жалбу умешача др ББ из ... изјављену против пресуде Привредног суда у Београду П 6032/17 од 12.11.2020. године, из разлога што је нашао да умешач не може предузети парничну радњу у име странке на чијој страни се меша у парници, у конкретној ситуацији не може изјавити жалбу против пресуде када тужени није изјавио жалбу. Чињеница да тужени није изјавио жалбу против побијане пресуде, те да је, како се наводи у разлозима другостепеног решења пропустио да у законом прописаном року побија пресуду, има правно дејство као да се тужени одрекао права на жалбу. Неизјављивањем жалбе, по ставу другостепеног суда, тужени је у конкретном случају изразио вољу да предметну пресуду не побија. Умешачи су изјавили жалбе, али су ове радње у супротности са парничним радњама туженог, па умешачи немају правни интерес за изјављивање жалбе јер је тужени манифестовао вољу да предметну пресуду првостепеног суда не побија. Зато је жалбу умешача другостепени суд одбацио као недозвољену у смислу члана 378. став 3. и члана 217. став 4. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио ревизију умешача др ББ изјављену против наведеног другостепеног решења као основану.

Погрешно је становиште другостепеног суда о недозвољености жалбе коју је изјавио умешач против првостепене пресуде, у ситуацији када жалбу није изјавио тужени, на чијој страни је умешач. Према одредби члана 378. став 3. Закона о парничном поступку, жалба је недозвољена ако је жалбу изјавило лице које није овлашћено за изјављивање жалбе, ако је жалбу изјавило лице које се одрекло или повукло жалбу или ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе. Погрешно другостепени суд оцењује да умешач на страни туженог нема правни интерес за изјављивање жалбе против првостепене пресуде у ситуацији када жалбу није изјавио тужени. Према одредби члана 215. Закона о парничном поступку, о учешћу умешача, лице које има правни интерес да у парници која тече међу другим лицима једна од странака успе, може да се придружи овој странци. О правном интересу умешача др ББ да се у овој парници придружи умешачу је одлучено. Одлучено је тиме што му је дато својство умешача на страни туженог. Према одредби члана 217. став 1. Закона о парничном поступку, у току парнице је умешач овлашћен да подноси предлоге и да предузима остале парничне радње у роковима у којима би те радње могла да предузима странка којој се придружио. Дакле, право умешача на предузимање парничне радње у роковима у којима би те радње могла да предузме странка којој се умешач придружио, није условљено предузимањем исте парничне радње од стране странке којој се умешач придружио. Тако, ни изјављивање жалбе од стране умешача није условљено изјављивањем жалбе од стране странке којој се придружио. Зато се, ако умешач изјави правни лек, примерак његовог поднеска доставља и странци којој се придружио, како је одређено у ставу три члана 217. ЗПП. Према одредби члана 217. став 4. ЗПП, на коју се другостепени суд позива, али погрешно тумачи и примењује, парничне радње умешача имају за странку којој се придружио правно дејство ако нису у супротности са њеним радњама, али то никако не значи да је парнична радња коју је умешач предузео у супротности са радњама странке ако те исте парничне радње није предузела и сама странка. Тако, другостепени суд погрешно тумачи да је жалба коју је изјавио умешач у супротности са парничним радњама туженог, конкретно са његовим пропуштањем да изјави жалбу. Када би се тако тумачио закон, произилазило би да је свака парнична радња коју умешач предузме у супротности са радњом пропуштања те исте парничне радње од стране странке на чијој страни се меша, па тако умешач никада не би могао предузети ниједну парничну радњу ако ју и странка није предузела. То није у складу са положајем умешача, нити са сврхом овог института. Да је то тако, онда би даље у парници између умешача и странке којој се придружио, умешач увек могао истаћи приговор да је странка погрешно водила парницу, па пресуда донета у парници између странака никада не би имала интервенцијско дејство у парници између странке и умешача који јој се придружио.

Да би оправдао погрешно тумачење одредбе члана 217. став 4. Закона о парничном поступку, другостепени суд је изнео претпоставку да је неизјављивањем жалбе у конкретном случају тужени изразио вољу да предметну пресуду не побија. Међутим, то не значи да је тиме изјавио вољу да се одриче права на жалбу. Тек у том случају би се могао разматрати да ли је жалба коју изјави умешач у супротности с парничном радњом изричитог одрицања права на жалбу од стране странке на чијој се страни меша. То овде није случај. Да се у конкретном случају и није сагласио са

дејством првостепене пресуде као правноснажне, тужени је изразио и тиме што је поднео жалбу против решења о одбацивању жалбе умешача .

Све напред указано значи да у конкретном случају није било места одбацивању жалбе умешача на страни туженог против првостепене пресуде само зато што жалбу није изјавио и тужени.

Како је решење донето противно одредби члана 217. став 1. Закона о парничном поступку и погрешном применом одредбе члана 378. став 3. Закона о парничном поступку, исто је укинута применом одредбе члана 415. Закона о парничном поступку и предмет је враћен другостепеном суду на даљи поступак по жалби умешача др ББ против првостепене пресуде.

**Председник већа – судија  
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић